

Interimistiskt förordnande. En vice vd i ett bolag som hyr ut byggnadsställningar m.m. har under sin anställning skickat mejl med företagshemlig information till sin mejladress hos ett bolag som han företräder och som bedriver med arbetsgivaren konkurrerande verksamhet. Arbetsdomstolen har ansett att det funnits förutsättningar att enligt 14 § företagshemlighetslagen vid vite förbjuda vice vd:n och det konkurrerande bolaget att, för tiden fram till dess att målet slutligt har avgjorts eller något annat beslutas, att angripa de aktuella företagshemligheterna. Däremot har Arbetsdomstolen inte ansett att det funnits förutsättningar att enligt 15 kap. 3 § rättegångsbalken besluta att Kronofogdemyndigheten ska omhänderta bl.a. datamedier hos det konkurrerande bolaget som innefattar de aktuella företagshemligheterna.

PostadressBox 2018
103 11 Stockholm**Besöksadress**

Stora Nygatan 2 A och B

Telefon

08-617 66 00

kansliet@arbetsdomstolen.se

www.arbetsdomstolen.se

Expeditionstid

måndag–fredag

09.00–12.00

13.00–15.00

ARBETSDOMSTOLENBESLUT
2020-04-14
StockholmBeslut nr 21/20
Mål nr B 29/20**KLAGANDE**

1. C.P.

2. Akira Byggnadsställningar AB, 556792-3858, Rönninge

Ombud för båda: jur.kand. Jimmy Persson och jur.kand. Erik Hårdén, RiVe
Juridiska Byrå AB, Box 338, 781 24 Borlänge**MOTPART**

Hyrex AB, 556626-9147, Box 4808, 145 04 Norsborg

Ombud: advokaten Peter Dyer och jur.kand. Moa Gruneau, Foyen
Advokatfirma KB, Box 7229, 103 89 Stockholm**SAKEN**

interimistiskt förordnande enligt 14 § företagshemlighetslagen m.m.

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Södertälje tingsrätts beslut den 12 mars 2020 i mål T 651-20

Vad målet gäller

Frågan i Arbetsdomstolen är om det finns förutsättningar att, för tiden till dess målet vid tingsrätten slutligt har avgjorts eller något annat beslutats, dels enligt 14 § lagen (2018:558) om företagshemligheter (företagshemlighetslagen) meddela ett vitesförbud, dels enligt 15 kap. 3 § rättegångsbalken besluta att Kronofogdemyndigheten ska omhänderta vissa handlingar och föremål.

Bakgrund

C.P. var tidigare anställd som vice vd för Hyrex AB (Hyrex). I januari 2020 kom Hyrex och C.P. överens om att hans sista anställningsdag skulle vara den 6 april 2020.

C.P. är vidare ställföreträdare för Akira Byggnadsställningar AB (Akira), som bedriver verksamhet som konkurrerar med Hyrex.

Hyrex ansökte den 6 mars 2020 om stämning mot C.P. och Akira och yrkade bl.a. att tingsrätten

1. med stöd av 12 § företagshemlighetslagen vid vite skulle förbjuda C.P. och Akira att anskaffa, utnyttja eller röja Hyrex företagshemligheter i form av kundlistor, anbud, avtalsmallar, faktureringsunderlag, hyresvillkor, orderbekräftelser, checklistor och mallsamling, och
2. med stöd av 17 § företagshemlighetslagen skulle förordna att C.P. och Akira genast till Hyrex skulle överlämna samtliga exemplar av företagshemligheter tillhörande Hyrex i form av kundlistor, anbud, avtalsmallar, faktureringsunderlag, hyresvillkor, orderbekräftelser, checklistor och mallsamling, i vilken form de förelåg, inklusive datorer, externa hårddiskar, telefoner och USB-minnen på vars hårddiskar och minnen hela eller delar av företagshemligheterna förvaras.

Hyrex yrkade vidare att tingsrätten med stöd av 14 § företagshemlighetslagen skulle besluta om vitesförbud enligt punkten 1 för tiden intill dess att målet slutligen har avgjorts eller annat förordnats.

Hyrex yrkade även att tingsrätten skulle besluta om åtgärder enligt punkten 2 att gälla till dess annat förordnats samt med stöd av 15 kap. 3 § rättegångsbalken förordna att samtliga exemplar av Hyrex företagshemligheter i form av kundlistor, anbud, avtalsmallar, faktureringsunderlag, hyresvillkor, orderbekräftelser, checklistor och mallsamling som svarandena innehar, såväl i fysisk form som lagrad i datamedia i någon form inklusive datorer, externa hårddiskar, telefoner och USB-minnen på vars hårddiskar och minnen hela eller delar av företagshemligheter tillhörande Hyrex förvaras, ska omhändertas av Kronofogdemyndigheten.

Hyrex yrkade att tingsrätten skulle besluta om interimistiska förordnanden omedelbart, dvs. utan att svarandena hade beretts tillfälle att yttra sig.

Som säkerhet för den skada de interimistiska förordnandena kan medföra för svarandena ingav Hyrex en bankgaranti om 500 000 kr.

Tingsrätten meddelade, utan att först bereda svarandena tillfälle att yttra sig, följande beslut för tiden till dess frågorna avgjorts slutligt genom dom som vunnit laga kraft, annat har beslutats eller målet avskrivits.

1. Tingsrätten förbjuder Akira Byggnadsställningar AB och C.P. vid vite av, som tingsrätten finner skäligt, 100 000 kr för varje överträdelse att anskaffa, utnyttja eller röja Hyrex AB:s företagshemligheter i form av kundlistor, anbud, avtalsmallar, faktureringsunderlag, hyresvillkor, orderbekräftelser, checklistor och mallsamling.
2. Tingsrätten förordnar att kronofogdemyndigheten ska omhänderta samtliga exemplar av Hyrex AB:s företagshemligheter i form av kundlistor, anbud, avtalsmallar, faktureringsunderlag, hyresvillkor, orderbekräftelser, checklistor och mallsamling som svaranden innehar såväl i fysisk

form som lagrad i datamedia i någon form inklusive datorer, externa hårddiskar, telefoner och USB-minnen på vars hårddiskar och minnen hela eller delar av företagshemligheter tillhöriga Hyrex AB förvaras, som återfinns på Akira Byggnadsställningar AB:s kontor [...].

Som skäl för beslutet anförde tingsrätten bl.a. följande.

Enligt tingsrätten har käranden genom sin redogörelse av omständigheter och de ingivna handlingarna i målet visat att det finns sannolika skäl för att företagshemligheter har angripits och att det skäligen kan befaras att motparten genom att fortsätta angreppet förringar värdet av företagshemligheterna. Det får även anses föreligga fara i dröjsmål.

Dessutom gör tingsrätten den bedömningen att de grundläggande förutsättningarna för att besluta om säkerhetsåtgärder med stöd av 17 § lagen om företagshemligheter och 15 kap. 3 § rättegångsbalken är uppfyllda, såsom att företagshemligheterna ska omhändertas av Kronofogdemyndigheten. Även i detta fall föreligger fara i dröjsmål.

[...]

Tingsrätten finner [...] bankgarantin utgöra en godtagbar säkerhet för eventuella skadeanspråk som kan uppstå till följd av säkerhetsåtgärderna.

De interimistiska yrkandena ska därför bifallas.

Kronofogdemyndigheten har verkställt tingsrättens beslut under punkten 2 genom att omhänderta viss egendom hos Akira. Enligt en lista som C.P. och Akira har gett in till Arbetsdomstolen är det fråga om fyra datorer, en mobiltelefon och pappershandlingar i bl.a. pärmar.

Yrkanden m.m.

C.P. och Akira (klagandena) har överklagat tingsrättens beslut och yrkat att Arbetsdomstolen, med ändring av tingsrättens beslut, ska avslå Hyrex yrkanden om interimistiska förordnanden. Vidare har klagandena yrkat att Arbetsdomstolen ska besluta att vidare verkställighet av tingsrättens beslut inte får ske (inhibition) samt att Arbetsdomstolen omedelbart ska besluta att av Kronofogdemyndigheten omhändertagen egendom ska återlämnas till klagandena. De har även yrkat att Arbetsdomstolen i vart fall ska besluta att Hyrex ska ställa säkerhet med 5 miljoner kronor eller något annat högre belopp än 500 000 kr. Dessutom har klagandena yrkat ersättning för den skada som klagandena drabbas av på grund av Hyrex agerande.

Arbetsdomstolen har beviljat prövningstillstånd och avslagit yrkandet om inhibition.

Hyrex har motsatt sig klagandenas yrkanden.

Parterna har yrkat ersättning för rättegångskostnader i Arbetsdomstolen.

Skäl

Några rättsliga utgångspunkter

Vitesförbud

Enligt 12 § företagshemlighetslagen får rätten vid vite förbjuda den som har angripit en företagshemlighet att fortsätta angripa företagshemligheten. Rätten får besluta om ett vitesförbud också mot den som har handlat på ett sätt som medför att ett angrepp på en företagshemlighet är nära förestående.

Med *företagshemlighet* avses enligt 2 § företagshemlighetslagen information om affärs- eller driftförhållanden i en näringsidkares rörelse eller i en forskningsinstitutions verksamhet, som varken som helhet eller i den form dess beståndsdelar ordnats och satts samman är allmänt känd hos eller lättillgänglig för den som normalt har tillgång till information av det aktuella slaget, som innehavaren har vidtagit rimliga åtgärder för att hemlighålla, och vars röjande är ägnat att medföra skada i konkurrenshänseende för innehavaren.

Med att *angripa* en företagshemlighet avses sådana förfaranden som anges i 3 § företagshemlighetslagen, dvs. att anskaffa, utnyttja eller röja företagshemligheten. En förutsättning för att rätten ska meddela vitesförbud är alltså att den som talan avser har t.ex. utnyttjat eller röjt en viss företagshemlighet. Däremot krävs det inte – till skillnad från vad som gällde enligt 1990 års företagshemlighetslag – att angriparen ådragit sig straff- eller skadeståndsansvar enligt företagshemlighetslagen (se prop. 2017/18:200 s. 162).

Ett vitesförbud kan meddelas trots att något angrepp inte har skett, under förutsättning ett *angrepp är nära förestående*. Ett angrepp är nära förestående om någon har påbörjat ett angrepp eller utfört de förberedande åtgärderna och detta har skett i syfte att fullborda eller främja något som utgör ett angrepp på en företagshemlighet i objektiv mening. I förarbeten anges att en arbetstagare som t.ex. kopierar handlingar med företagshemligheter i syfte att underlätta det egna arbetet inte har vidtagit åtgärder som medför att ett angrepp på en företagshemlighet är nära förestående, eftersom åtgärderna inte har vidtagits i syfte att anskaffa, utnyttja eller röja företagshemligheterna. Om kopieringen däremot utförs i syfte att arbetstagaren ska tillägna sig företagshemligheterna eller röja dem, har åtgärder vidtagits som medför att ett obehörigt angrepp på en företagshemlighet är nära förestående. Utöver kravet på avsikt att fullborda angreppet på företagshemligheten krävs inte uppsåt eller oaktsamhet hos angriparen. Se till det föregående prop. 2017/18:200 s. 91 och 163.

Ett vitesförbud förutsätter vidare, utan att det uttryckligen framgår av bestämmelsen, att *angreppet är obehörigt* (se 4 § företagshemlighetslagen). En arbetstagare som efter anställningens slut utnyttjar eller röjer den tidigare arbetsgivarens företagshemligheter kan därför förbjudas att göra detta endast om det finns synnerliga skäl (jfr 7 § andra stycket företagshemlighetslagen). Om det inte finns synnerliga skäl, är angreppet på företagshemligheten inte obehörigt och kan därför inte förhindras genom ett vitesförbud. Se prop. 2017/18:200 s. 162.

Prövningen av ett yrkande om vitesförbud omfattar alltså primärt frågor om den aktuella informationen utgör företagshemligheter (2 § företagshemlighetslagen), om den har angripits eller om ett angrepp i vart fall är nära förestående (jfr 3 § företagshemlighetslagen) samt om angreppet är obehörigt (4 § företagshemlighetslagen).

I 12 § företagshemlighetslagen anges att rätten *får* meddela vitesförbud, vilket innebär att rätten – utöver prövningen av om de förutsättningar som angetts ovan är uppfyllda – ska göra en bedömning av om ett vitesförbud är lämpligt. Vidare ska beslutet vara tillräckligt entydigt och konkretiserat. Det ska vara avgränsat och preciserat på ett sådant sätt att det klart framgår vad förbudet omfattar, dvs. om förbudet innebär att angriparen måste avhålla sig från varje slags angrepp på företagshemligheten eller om det t.ex. endast är röjande av hemligheten som förbjuds. Den som förbudet riktar sig mot ska veta vad han eller hon inte får göra (se prop. 2017/18:200 s. 16 2 f. och t.ex. NJA 2000 s. 435).

Överlämnande m.m. av handlingar eller föremål

Enligt 17 § första stycket företagshemlighetslagen får rätten, efter vad som är skäligt, besluta att en handling eller ett föremål som någon som angripit en företagshemlighet har i sin besittning, och som innefattar hemligheten, ska överlämnas till innehavaren av företagshemligheten. På samma sätt som vid vitesförbud enligt 12 § företagshemlighetslagen förutsätts att det varit fråga om ett angrepp (3 § företagshemlighetslagen) på en företagshemlighet (2 § företagshemlighetslagen) och att angreppet är obehörigt (4 § företagshemlighetslagen). Det krävs inte att angriparen har handlat på ett sätt som kan leda till straff- eller skadeståndsansvar enligt lagen eller att angreppet på företagshemligheten skett uppsåtligen eller av oaktsamhet (se prop. 2017/18:200 s. 169). Däremot ska domstolen besluta efter vad som är skäligt. I detta får anses ligga att rätten med beaktande av alla relevanta omständigheter ska göra en avvägning mellan olika motstående intressen och att ett ingripande inte ska ske i större omfattning än vad som är nödvändigt (jfr prop. 2008/09:67 s. 220).

Om handlingen eller föremålet inte kan överlämnas utan olägenhet får rätten, enligt 17 § andra stycket företagshemlighetslagen, efter vad som är skäligt besluta att handlingen eller föremålet ska återkallas från marknaden,

förstöras, ändras eller utsätts för någon annan åtgärd som är ägnad att förebygga missbruk.

Interimistiska beslut och beslut utan att höra motparten

I 14 § företagshemlighetslagen regleras möjligheten att interimistiskt förordna om vitesförbud, dvs. besluta om vitesförbud för tiden fram till dess att målet slutligt har avgjorts eller något annat har beslutats. Ett sådant förordnande förutsätter att det finns sannolika skäl för att en företagshemlighet har angripits och att det skäligen kan befaras att motparten genom att fortsätta angreppet förringar värdet av företagshemligheten. Rätten får under motsvarande förutsättningar besluta om vitesförbud även då ett angrepp på en företagshemlighet är nära förestående. I frågor som avses i 14 § företagshemlighetslagen tillämpas 15 kap. 5–8 §§ rättegångsbalken, om inte något annat föreskrivs i företagshemlighetslagen (se 16 § företagshemlighetslagen).

I företagshemlighetslagen finns inga regler om interimistiska förordnanden om åtgärder enligt 17 § företagshemlighetslagen. Beslut kan i dessa fall i stället meddelas enligt rättegångsbalkens bestämmelser om säkerhetsåtgärder.

Enligt 15 kap. 3 § rättegångsbalken får domstolen, om någon visar sannolika skäl för att han eller hon mot någon annan har ett anspråk, som är eller kan antas bli föremål för rättegång eller prövning i annan liknande ordning, och det skäligen kan befaras att motparten genom att utöva viss verksamhet eller företa eller underlåta viss handling eller på annat sätt hindrar eller försvårar utövningen av sökandens rätt eller väsentligt förringar dess värde, förordna om lämplig åtgärd för att säkerställa sökandens rätt.

Bestämmelsen i 15 kap. 3 § rättegångsbalken möjliggör för sökanden att få en individualiserad och ändamålsenlig säkerhetsåtgärd. De allmänt beskrivna åtgärderna i bestämmelsen utgör endast exempel på vilka slags förordnanden som kan komma i fråga. Det ankommer på sökanden att ange vilken åtgärd som begärs.

Syftet med en säkerhetsåtgärd enligt 15 kap. 3 § rättegångsbalken är främst att trygga verkställigheten av en kommande dom, men åtgärden kan också syfta till att sökanden genast ska kunna komma i åtnjutande av sin rätt. Det krävs dock starka skäl för att genom ett provisoriskt beslut ge sökanden den rätt han eller hon söker i målet. Parternas motstridiga intressen bör i sådana fall vägas mot varandra. Den åtgärd som domstolen beslutar om ska vara lämplig och proportionell. Vad som är en lämplig åtgärd får bestämmas i det enskilda fallet, med beaktande bl.a. av om åtgärden är nödvändig med hänsyn till syftet med åtgärden och om den är ägnad att förhindra just den sabotageåtgärd som kan befaras från motpartens sida. Vid valet mellan olika tänkbara åtgärder bör domstolen välja den som medför minsta möjliga intrång för den part som utsätts för tvångsangreppet. Utöver att en åtgärd ska

vara lämplig krävs det också att olägenheterna för motparten av den begärda åtgärden är proportionerliga i förhållande till de skäl som talar för ett förordnande om åtgärden. Se till det föregående NJA 2018 s. 189 med hänvisningar. Se även t.ex. AD 2016 nr 65.

Ett interimistiskt förordnande enligt 14 § företagshemlighetslagen eller 15 kap. 3 § rättegångsbalken får, som huvudregel, bara beviljas om sökanden hos rätten ställer säkerhet för skada som kan tillfogas motparten (15 kap. 6 § rättegångsbalken).

Enligt 15 kap. 5 § tredje stycket rättegångsbalken ska motparten som huvudregel ha beretts tillfälle att yttra sig innan ett yrkande om en säkerhetsåtgärd bifalls. Om det är fara i dröjsmål, får dock rätten omedelbart bevilja åtgärden att gälla till dess annat förordnas. Rekvisitetet fara i dröjsmål kan betraktas som ett krav på en kvalificerad sabotagerisk, där framför allt graden av tidsnöd är av grundläggande betydelse. För att domstolen ska bifalla ett yrkande om en interimistisk åtgärd utan motpartens hörande måste det finnas en beaktansvärd anledning till att svaranden inte ska få tillfälle att yttra sig. En sådan situation kan vara att kommunikering av ansökan om säkerhetsåtgärd kan medföra att svaranden omedelbart planlägger och genomför ett sabotage eller tidigarelägger en redan planerad sabotageåtgärd (NJA 2005 s. 29). Däremot anses det normalt inte föreligga fara i dröjsmål redan därför att ett angrepp på de aktuella anspråken pågår (se Westberg, Det provisoriska rättsskyddet i tvistemål, Bok 3, 2004 s. 71).

Frågan om fara i dröjsmål

Tingsrätten har bifallit Hyrex yrkanden om interimistiska förordnanden utan att först ge klagandena tillfälle att yttra sig.

Eftersom klagandena numera har yttrat sig, bl.a. genom överklagandet, behöver Arbetsdomstolen inte ta ställning till om det vid tidpunkten för tingsrättens beslut var fara i dröjsmål. Det material som klagandena har åberopat i Arbetsdomstolen är inte så omfattande att tingsrätten bör bedöma detta som första instans, utan Arbetsdomstolen kan utan olägenhet pröva frågan om säkerhetsåtgärder i hela dess vidd.

Finns det förutsättningar för ett interimistiskt vitesförbud?

Den nu föreliggande utredningen ger stöd för följande.

C.P. har under tiden oktober 2019–januari 2020 för Akiras räkning haft mejlkontakter med olika företag, varav åtminstone något har varit kund till Hyrex. I denna korrespondens har han vid ett par tillfällen använt sig av Hyrex mallar för att lämna anbud för Akiras räkning. Under januari 2020 har C.P. från sin arbetsmejl hos Hyrex till sin mejladress hos Akira översänt anbud och ritningar m.m. avseende ett av Hyrex projekt kallat

Engelbrektskyrkan, Hyrex kundlista samt ett antal dokument med olika mallar, checklistor m.m. som tillhör Hyrex. Enligt Arbetsdomstolens mening är det tillräckligt utrett att det översända materialet innehåller Hyrex företagshemligheter. Klagandenas uppgift att C.P. behövt dokumenten för att slutföra vissa arbetsuppgifter inom ramen för sin anställning i Hyrex framstår, på den utredning som nu föreligger, inte som övertygande.

Enligt Arbetsdomstolens mening är det härigenom sannolikt att C.P., under sin anställning hos Hyrex, för Akiras räkning angripit de av Hyrex företagshemligheter som han har översänt till sin egen mejladress hos Akira, eller i vart fall att han för Akiras räkning avsett att tillägna sig och obehörigen utnyttja dem.

Det anförda innebär att det finns sannolika skäl för att såväl C.P. som Akira obehörigen har angripit Hyrex företagshemligheter eller att ett sådant angrepp i vart fall är nära förestående. Det kan skäligen befaras att de genom angrepp på Hyrex företagshemligheter förringar värdet av dessa. Mot bakgrund av att C.P. har överfört företagshemligheterna till sitt eget bolag under tiden han ännu var anställd hos Hyrex är det tillräckligt utrett att även hans eventuella fortsatta angrepp på företagshemligheterna, efter att anställningen nu har upphört, ska bedömas som obehöriga (jfr 7 § andra stycket företagshemlighetslagen).

I likhet med tingsrätten finner Arbetsdomstolen att den ställda säkerheten bör godtas.

Det finns därmed förutsättningar att genom ett interimistiskt förordnande besluta att vid vite förbjuda både C.P. och Akira att angripa Hyrex företagshemligheter. Vitesförbudet bör dock inskränkas och preciseras så att det omfattar de dokument som C.P. har översänt till sin mejladress hos Akira, vilka lämpligen kan identifieras genom hänvisning till tingsrättens aktbilagor. Tingsrättens beslut ska ändras i enlighet med detta.

Arbetsdomstolen godtar vad tingsrätten bestämt om vitets storlek.

Finns det förutsättningar för ett beslut om omhändertagande av egendom?

Tingsrätten har med stöd av 17 § företagshemlighetslagen och 15 kap. 3 § rättegångsbalken förordnat att Kronofogdemyndigheten i Akiras lokaler ska omhänderta samtliga exemplar av Hyrex företagshemligheter som ”svaranden” innehar, såväl i fysisk form som lagrad i datamedia.

Hyrex yrkande om att Kronofogdemyndigheten ska omhänderta handlingar och föremål syftar i första hand till att säkerställa att det går att verkställa en framtida dom över yrkandet att klagandena, enligt 17 § första stycket företagshemlighetslagen, ska förpliktas att till Hyrex överlämna samtliga exemplar av företagshemligheterna ”i vilken form de föreligger”, inklusive

datorer, externa hårddiskar, telefoner och usb-minnen på vilka företags-hemligheterna förvaras. Hyrex har därutöver i Arbetsdomstolen uppgivit att yrkandet syftar till att hindra angrepp på Hyrex företagshemligheter under rättegången.

För att ett förordnande enligt 15 kap. 3 § rättegångsbalken ska kunna meddelas måste Hyrex visa sannolika skäl för sitt anspråk. Ett anspråk på överlämnande av handlingar eller föremål enligt 17 § första stycket företagshemlighetslagen förutsätter dels att de aktuella företagshemligheterna har angripits av den som yrkandet riktas mot och att denne har materialet i sin besittning, dels att det är skäligt att besluta om ett överlämnande. När det gäller frågan om det finns sannolika skäl för att det är skäligt att besluta om ett överlämnande till Hyrex, gör Arbetsdomstolen följande bedömning.

Det får antas att de datamedier som omfattas av yrkandet om överlämnande innehåller även annan information än Hyrex företagshemligheter, bl.a. sådan information som Akira behöver för sin verksamhet. Annat har inte framkommit än att Hyrex fortfarande innehar exemplar av alla sina företagshemligheter, varför Hyrex inte borde ha något påtagligt behov av att få datamedierna eller deras innehåll överlämnat till sig. Mot bakgrund av detta anser Arbetsdomstolen, på utredningens nuvarande stadium, att den yrkade åtgärden avseende datamedierna inte framstår som skälig. Hyrex har alltså inte visat sannolika skäl för sitt anspråk på överlämnande av datamedierna. Vid denna bedömning kan inget förordnande enligt 15 kap. 3 § rättegångsbalken meddelas för att säkerställa Hyrex anspråk i denna del.

Arbetsdomstolen har inte uppfattat att Hyrex påstått att klagandena överfört andra företagshemligheter till Akira än de handlingar som C.P. skickat till sin mejladress hos Akira, dvs. handlingar i elektronisk form. Att dessa handlingar skulle finnas i Akiras besittning endast i pappersform framstår som högst osannolikt. Även om det i och för sig skulle finnas sannolika skäl för anspråket på överlämnande till Hyrex av dess företagshemligheter i den mån de finns i pappersform i Akiras besittning, framstår det redan därför inte som ändamålsenligt att förordna om omhändertagande av företagshemligheterna endast i pappersform.

Hyrex anspråk på att enligt 12 § företagshemlighetslagen slippa angrepp på dess företagshemligheter under rättegången – som tryggas redan genom det interimistiska vitesförbudet – bör, enligt Arbetsdomstolens bedömning, kunna tillgodoses med för Akira mindre ingripande åtgärder än att materialet omhändertas av Kronofogdemyndigheten.

Tingsrättens förordnande om omhändertagande av egendom hos Akira ska därför upphävas.

Övriga yrkanden

Arbetsdomstolen är inte behörig att överpröva Kronofogdemyndighetens beslut om hur verkställighet ska ske. Inte heller kan Arbetsdomstolen i detta mål pröva klagandenas yrkande om ersättning för skada som Hyrex orsakat dem. Dessa yrkanden ska därför avvisas.

Rättegångskostnader

Parterna får i Arbetsdomstolen anses vara ömsom vinnande och förlorande i ungefär lika mån. Vardera parten ska därför stå sin kostnad här.

Arbetsdomstolens ställningstagande

1. Arbetsdomstolen ändrar tingsrättens beslut under punkt 1 bara på det sättet att det som Akira Byggnadsställningar AB och C.P. förbjuds att anskaffa, utnyttja eller röja är Hyrex AB:s företagshemligheter som förekommer i tingsrättens aktbilaga 12–14, 18, 21, 23 och 26 eller i dokument som bifogats till mejlen i tingsrättens aktbilaga 17, 22, 25 och 28.
2. Arbetsdomstolen upphäver tingsrättens beslut under punkt 2.
3. Arbetsdomstolen avvisar Akira Byggnadsställningar AB:s och C.P:s yrkanden som avser Kronofogdemyndighetens verkställighetsåtgärder och att Hyrex AB ska betala ersättning för skada.
4. Vardera part ska stå för sina rättegångskostnader i Arbetsdomstolen.

Ledamöter: Jonas Malmberg, referent, Sören Öman och Jonas Eklund.
Enhälligt.